

Uit het onderbouwproject 'Vertrouwen in het leven'

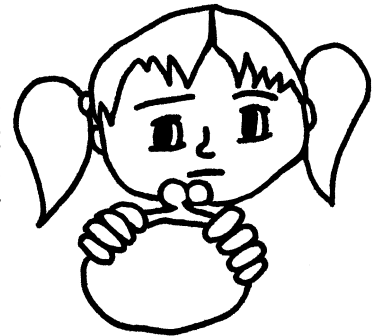
Om te vertellen

Lees het verhaal 'Meike haalt brood'

Meike haalt brood

Meike doet een spelletje op de computer. Haar broertje Tommie is ziek. Hij is nog heel klein, één jaar pas. Meike is al bijna vijf. Papa loopt heen en weer met Tommie op zijn arm. 'Meike', zegt hij, 'er is niet genoeg brood voor tussen de middag. Ik moet bij Tommie blijven, wil jij naar de bakker gaan om een brood te halen?' 'Alleen?' vraagt Meike. 'Ja', zegt papa, 'je bent al zo vaak samen met mama of mij geweest, dat kun jij best wel alleen.' Het klopt, ze kent de weg goed, ze moet de straat van hun huis uit en dan de hoek om en daar een eind verder is de bakker. En ze krijgt altijd een lange vinger bij de bakker. Ze knikt 'goed', en trekt haar jas aan. 'Eén bruin brood', zegt papa, 'ik stop het geld in je portemonneetje.' Even later loopt Meike de deur uit. Papa staat voor het raam en zwaait.

Meike loopt door de straat, haar handen in haar zakken. Ze loopt en loopt. Ze is al best een tijdje onderweg en nu pas halverwege de straat. Daar woont Lies haar vriendinnetje. Meike kijkt door het raam maar ziet niemand. Het lijkt wel of de straat langer is dan anders. Ze kijkt achterom, in de verte kan ze nog net zien waar hun huis is. Dan komt ze langs het donkere huis, waar de gordijnen bijna altijd dicht zijn. Ze vindt het een beetje eng. Zou ze terug gaan? Nee, zegt ze tegen zichzelf, ik ga door en ze loopt even heel snel.

Meike is blij als ze de hoek om is en de bakkerij ziet. Voor de deur voelt ze nog even in de tas naar haar kleine portemonnee. Wat gek, ze voelt niets. Waar is de portemonnee? Ze kijkt in de tas, houdt 'm ondersteboven maar er zit niets in. Ze voelt in alle zakken van haar jas en ook de zakken van haar broek, maar daar is de portemonnee ook niet. Wat nu? Moet ze nu weer terug naar huis om het geld te halen? Meike voelt tranen in haar ogen komen. Nee, ze gaat naar binnen, het zal toch wel goed komen. Langzaam loopt ze naar binnen. 'Dag Meike', zegt de bakker, 'ben je helemaal alleen gekomen vandaag?' 'Ja', zegt Meike zachtjes, 'Tommie is ziek en papa zei dat ik wel brood kon halen, maar nu ben ik het geld vergeten...' 'Dat is niet erg', zegt de bakker, 'dat komt de volgende keer wel. Wil je een lange vinger?' 'Graag', zegt Meike en ze voelt zich opgelucht. 'Eén bruin brood', zegt ze dan. De bakker pakt het in en Meike doet het brood in de tas. De bakker lacht haar toe en zegt: 'Jij kunt al goed boodschappen doen zeg.' Meike glundert en loopt naar buiten. 'Tot de volgende keer', zegt ze.

Ze loopt goed door, het gaat nu veel sneller dan op de heenweg. Ze voelt zich blij en huppelt. In de verte ziet ze hun huis al, ze kijkt nog eens goed, is dat papa daar op de stoep voor het huis? Ja, hij staat op haar te wachten. Meike rent naar hem toe. 'Papa, papa', roept ze, 'ik heb het brood.' 'Ik wist het wel', zegt papa als hij haar opvangt. 'Ik wist wel dat jij heel goed een boodschap kunt doen. Zelfs zonder geld', zegt hij er lachend achteraan. 'Je portemonnee lag nog op tafel.' 'Ja maar je moet wel volgende keer betalen hoor', zegt Meike. 'Nu heb ik best honger', zegt ze. 'Prima', zegt papa, 'dan gaan we samen van dat lekkere brood van jou eten...'

Om te bespreken

Praat met elkaar over het verhaal.

- Hoe kwam het dat Meike alleen naar de bakker mocht gaan?
- Papa vertrouwde erop dat Meike het kon. En Meike zelf?
- Wat gebeurde er bij de bakker?
- Hoe vond Meike het om weer thuis te komen?
- Meike had het wel even moeilijk onderweg naar de bakker, vooral toen ze merkte dat ze haar portemonnee kwijt was. Toch vertrouwde ze erop dat het goed zou komen.
Heb jij dat ook wel eens dat je iets doet, dat moeilijk gaat en dat je toch denkt, vertrouwt, weet, voelt, dat het goed komt? Wanneer was dat? Wat gebeurde er? Hoe voelde je je? Is het goed gekomen? Hoe?

Uit het middenbouwproject 'Vertrouwen in het leven'

Doelstellingen Les 2

- De leerlingen maken kennis met Palmpasen
- De leerlingen horen het verhaal 'Jezus komt in Jeruzalem'
- De leerlingen onderzoeken het verhaal en koppelen het aan 'vertrouwen'
- De leerlingen maken een palmpaasstok

Vooraf

- Bepaal van te voren of alle kinderen een palmpaasstok maken of dat het in kleine groepjes wordt gedaan.
- Zorg voor spullen om palmpaasstokken te maken. Vraag eventueel om takken of stokken van thuis mee te nemen.
 - stok of tak van 40 cm
 - stok of tak van 60 cm
 - verschillende kleuren crêpepapier
 - een stuk touw
 - naald en draad
 - gedroogd fruit: appeltjes
 - gekleurd papier om een slinger van te maken
 - broodhaantje
 - takje groen
- In de les in de bovenbouw wordt de suggestie gedaan om met de kinderen broodhaantjes te maken. Vraag of zij ook voor de andere bouwen willen bakken.
- Denk alvast na wat de kinderen met de palmpaasstokken gaan doen. Nemen ze ze mee naar huis? Brengen ze ze bijvoorbeeld naar mensen in een bejaardenhuis (in optocht?) of weten ze zelf iemand aan wie ze de stok graag zouden geven, iemand die ze blij willen maken...

Om te beginnen

Gesprek

Kijk met de leerlingen naar de takken in de klas.

Stel daarover vragen, bijvoorbeeld:

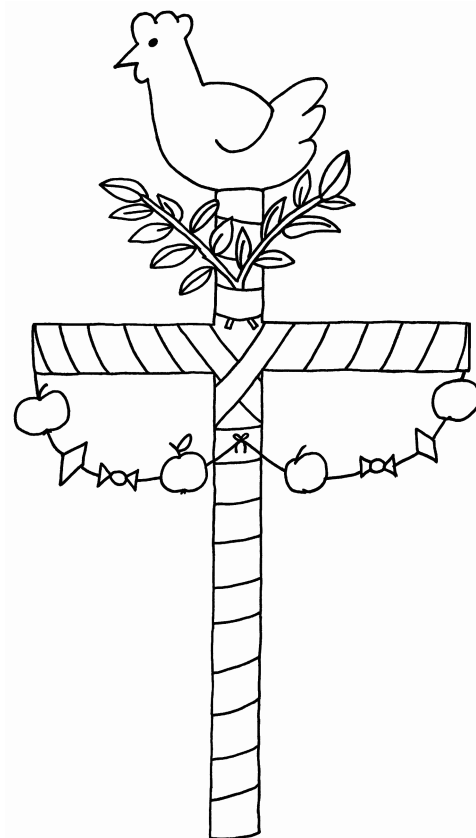
- Hoe is het met de takken ?
- Wat is er te zien? Zijn de takken nog steeds kaal?
- Hoe is het met de zaadjes die de kinderen hebben geplant?
Is er al iets te zien?

Kijk samen met de kinderen naar de palmpaasstok op de poster.

- Op de poster staat een stok of kruis, met een haantje erop. Weet iemand hoe die stok of dat kruis heet?
- Wanneer wordt die stok gemaakt?
- Wat zit er allemaal op zo'n stok? Wat kun je ermee doen?

Laat de kinderen vertellen en/of vul aan...

De palmpaasstok wordt gemaakt voor Palmpasen, dat is de zondag voor Pasen. De stok is versierd met kleuren, een slinger, papieren bloemen er kunnen gedroogde appeltjes in hangen en andere lekkere dingen. Bovenop de stok wordt een haantje van brood vastgemaakt. Een haantje omdat de haan het eerste wakker is, als hij kraait is het net of hij wil zeggen: Sta op, er is een nieuwe dag begonnen!

Uit het bovenbouwproject 'Vertrouwen in het leven'

Om te vertellen: Pasen

De vrienden van Jezus zitten verslagen bij elkaar. Ze zijn verdrietig en teleurgesteld. Iedere keer als er op de deur wordt geklopt, schrikken ze. Ze zijn bang dat zij ook worden opgepakt omdat ze bij Jezus horen.

Op zondagochtend vroeg gaat Maria Magdalena het huis uit. Ze gaat naar het graf om het lichaam van Jezus te verzorgen met olie. Als ze bij het graf aankomt, ziet ze dat de grote steen is weggerold. Ze schrikt: 'Hoe kan dat?' Voorzichtig loopt ze het graf in. Daar ziet ze een stralend licht. Het is een engel. 'Waar is Jezus?' vraagt Maria. De engel zegt vriendelijk: 'Jezus was hier, maar nu is hij opgestaan.' Verward loopt Maria naar buiten. Ze kan niet geloven wat ze heeft gehoord en gezien. Ze gaat op een steen zitten.

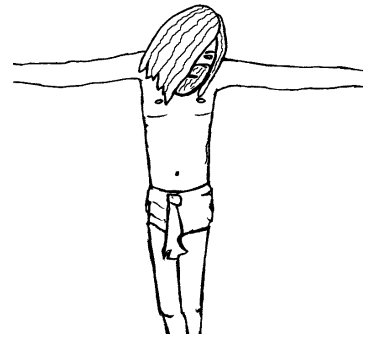
Een eindje verderop staat een man. Daar is de tuinman, denkt ze, misschien heeft hij iets gezien. Maria gaat naar hem toe. 'Meneer', zegt ze, 'mag ik u iets vragen?' De man draait zich om en zegt: 'Wat wil je weten, Maria?' Er gaat een schok door Maria heen. Die stem, dat lijkt de stem van Jezus wel en hoe weet hij haar naam? Ze kijkt de man nog eens goed aan. 'Ben jij het Jezus?' vraagt ze aarzelend. 'Ja, ik ben het', zegt Jezus met een glimlach. 'Wees niet bang, vertel de anderen dat ik leef.' Maria kijkt hem na als hij wegloopt. Ze voelt zich blij worden en sterk. Ze gaat terug naar de anderen.

Als Maria binnenkomt, zitten de vrienden en vriendinnen, verdrietig en moedeloos bij elkaar. 'Jullie raden nooit wie ik gezien heb', zegt ze. 'Nou?' vraagt Petrus met weinig aandacht. 'Jezus', zegt Maria. 'Je bent niet goed bij je hoofd', zeggen de anderen. 'We hebben toch zelf gezien dat hij is gestorven aan het kruis. Hou alsjeblieft op met die onzin.' Maria kan het zich voorstellen dat ze haar niet geloven. Als ze Jezus niet zelf had gezien, zou ze het waarschijnlijk ook niet geloven.

Plotseling is er een fel licht in de kamer. Jezus staat er. 'Geloven jullie het nu?' vraagt hij. Petrus knijpt in zijn arm om er zeker van te zijn dat hij niet droomt. Anderen wrijven in hun ogen. Dan beginnen ze allemaal door elkaar te praten: 'Het is niet te geloven, je bent er weer, je leeft...' Jezus zegt: 'Ga door met hoe wij hebben geleefd, trek de wereld rond, doe zoals ik heb gedaan. Genees zieken, vertel over God, zorg voor mensen die worden buitengesloten, deel wat je hebt, vraag rijke mensen te geven aan arme mensen, geniet ervan om samen te eten, heb vertrouwen in elkaar.'

'Hoezo, ben jij er dan niet meer bij?' vraagt Johannes. 'Nee', zegt Jezus, 'ik ga weer naar God, mijn Vader. Ik vertrouw jullie alles toe. Jullie kunnen het. We hebben zoveel meegemaakt samen en jullie kunnen altijd op mij en mijn Vader vertrouwen. De vrienden kijken elkaar aan, je kunt ons vertrouwen, zegt Petrus dan. We hebben veel van je geleerd, je bent altijd in ons hart, we denken aan jou.'

Als Jezus weer weg is, beginnen de vrienden plannen te maken. Een enkeling twijfelt nog: 'Maar hoe moet dat nou', vraagt hij, 'ik kan toch niet net zo doen als Jezus?' 'Waarom niet?' vraagt een ander. 'Weet je nog wel hoe Jezus die lamme man heeft genezen? Ik weet niet of ik dat kan.' Als ze zo samen met elkaar praten, herinneren ze zich het ene verhaal na het andere. En samen krijgen ze ideeën over hoe ze het kunnen aanpakken. Ze worden steeds enthousiaster. Wie met wie waar naar toe op reis gaat om te vertellen over Jezus. Maria Magdalena kijkt verrast de kamer rond. 'Wonderlijk', denkt ze 'die verandering. Nog maar zo kort geleden waren we echt moedeloos en nu worden er plannen gemaakt en zijn we vol vertrouwen.'

Om te doen: Evaluatie Paasverhaal

Vul het onderstaande schema samen met de kinderen in door de volgende twee vragen te bespreken:

- Wat deden de vrienden?
- Hoe voelden ze zich?

De vrienden van Jezus

Vóórdat zij Jezus gezien hebben

Nadat zij Jezus gezien hebben

- Zien jullie bij de vrienden de verandering van verdrietig en moedeloos richting blij en vol vertrouwen?
- Herkennen de kinderen dat? Heeft iemand zo iets ook wel eens meegemaakt? Je voelde je verdrietig, bang of teleurgesteld en doordat er iets gebeurde, voelde je je blij en kreeg je er weer zin in?
- Laat de kinderen naar aanleiding van het gesprek een kort gedichtje of elfje schrijven over vertrouwen. Wie wil, mag het voorlezen of op de poster schrijven.